

שיר האולפן - כלשונם

תיול במדבר

נו עכשיו יש עוד מקום
פה היתה עיר גדולה, ושמה סדום.
היא כבר מתה וירדה, זהו.

הינה עוד
היער הזאת היא קטנה
אבל יפה ופורחת.

מה שיש פה זאת גלידה
כל אחד אוכל קצת.
טוב, נעים, אבל מספיק
עוד מגיעים במדבר.

אז תאכלו תישנו בחוץ
כל החיים הם פשוטים
שקי שנה יותר טובים
מבתים ומלונות.

זה הסוף של יום אחד
סוף טיול עוד לא היה
אין לי כוח לספר
אין לי כוח לאכול
אין לי כוח כלום לשום דבר
כי חזרתי מטיול רק אטמול.

אם אתם רוצים לדעת
תירות ישראלית
אז צריך ישר ללכת למדבר יהודה.
קחו מגבת, מימיה
שתי חולצות ושק שינה
ותסעו לאוטובוס
כשתגיעו אז תדעו
ושלוש - ארבע שעות לכו
ברגל במדבר
מה פיתאם? פשוט מאד
כי כל הישראלים רגילים ללכת ככה
זה החלק הראשון.

מה אחר כך? - ים המלח
כל הזמן תהיו בכיף
כשתצאו מים כזה
אז תרגישו כמו דג טובה
על צלחת תחת שמש.
זה החלק השני.

מה לא טוב? כאב בראש?
קובע בבקשה ללבוש!
מה אתכם? כבר עייפים?
לא נורא אז ממשיכים!

אולפן 1991

עֵימוֹ! ♥ !

ביד שניה

ביד שניה נמצאים :

- אוסף של בגדי ים ספידו למידות קטנות (נערים-ילדים)

- בגדים טובים

- שמלות קייץ יפות

- פוסטרים של מטוסים ועוד...ועוד...ועוד...

להתראות.

מבית התינוקות

מבית התינוקות מבקשים שכל מי שיש לו בבית ציוד השייך לבית התינוקות או לגיל הרך (ספרים, עגלות, כסאות מעץ וכד'), מתבקש להודיע לנו אם עדיין הם בשימוש - ואם לא נא להחזיר אלינו.

תודה רבה

הצוות והתינוקות.

מזל טוב... מזל טוב

ימי הולדת

14/7 ריבה בן-נתן

ריימונד גוטר

הרולד ואלך

15/7 אנגה סגל

משה גרשמן

16/7 רותי מרכס

זיו נוי

17/7 צילה מסר

18/7 ג'וליה ניצן

אירית בן-חיים

מריון גרשמן

20/7 אוסי אדלשטיין

סהר בן-חיים

ימי נישואין

14/7 דליה ורוי בוסקילה

16/7 יעל ואדי נמנוב

19/7 ג'נט ולוי גניסלב.

בת נולדה - מזל טוב

להורים - עמליה ומיקי,

אחות לזיו ועמר,

לסבים סלמה, מריון ולס

שפע ברכות ונחת.

ברצוני להודות לכל החברים
על הברכות היפות והעוגות
הטעימות לרגל חגיגת
המצוות של הבן שגיא.

גב' ברמן.

מה נשמע ?

מה שבאמת נחמד בקיץ הן החגיגות הבלתי פוסקות שבו. בקיץ כולם זזים, כולם יוצאים, כולם מתעוררים כאילו שקרני השמש מעירות את כולנו מתרדמת החורף.

- אי אפשר שלא לפתוח את חגיגות הקיץ בלי להזכיר את מסיבת הבר-מצווה המסורתית והיפה שלנו, שגם הפעם עברה בשלום. כולם נהנו וכלי ספק החוגגים הצעירים - "בני המצווה"-הם חבר'ה לעניין.
 - והגדולים קצת יותר - התיכונים-הם יצאו גם הם לחופשה, השבוע נסתיימו בחינות הבגרות ועכשיו באמת אפשר לבלות. יכלו את חופשת הקיץ שלהם בארצות רחוקות ולא דוקא פה, נאחל לכולם חופשה נעימה.
 - בבית הספר היסודי החגיגות כבר בעיצומן, השבוע היה להם שבוע עמים, וכל יום הם הכינו אוכל של עם אחר. הם בהחלט אוכלים טוב.
 - קורין שפרונג נכנסה במקומה של יעל לזין לנעורים. יעל יצאה לקראת הלידה המיוחלת - קורין תעבוד יחד עם מיכל עדר. שיהיה לשתיהן בהצלחה.
 - תמר קולינס תהיה אחראית על הקייטנה שנפתחה אצלנו השבוע. כן, אותן קייטנות אומנות שמארגנים במשק לילדים מבחוס. מעניין איך זה יהיה - ושיהיה בהצלחה.
- ועוד משהו שקשור לנעורים שלנו:
- לשי אנגלסברג היה חסר קצת כסף בכדי להגיע לביקור אצל אביו שבארה"ב - התגייסו הנערים והנערות וביחד עשו כמה העברות בלולים, עבור תשלום. כך פתרו לישי בעיה, יפה, עדיין יש דבר שנקרא "יחד" אצלנו וזה בהחלט מרנין את הלב.
 - גם האולפן שהיה הפעם ארוך מהרגיל (או שכך זה נראה בכל אופן) הגיע לסיומו. חלק מהחבר'ה נשארים פה בתור מתנדבים והיתר ימשיכו בדרכם. להתראות.
 - אפשר לראות בנינו את ורני סדריק, אסתר ושירי הוריה ואחיותיה של מיכל ע., והחגיגה בעיצומה.
 - גם דינה לוי (לשעבר) נמצאת פה לביקור יחד עם ילדיה. לכל מבקרינו נאחל שהיה נעימה ומתוקה ותשמרו על קשר.
 - יורם מסר נסע השבוע ח'ילה, כלומר לחו"ל, לשנת חופש. בהצלחה יורם. ואל תשכח שלפני תום השנה אסור לך לחזור... סתם בצחוק - אנחנו פה מחכים לך, מתי שרק תרצה.
 - כן. ועכשיו חג המשק. חג פרטי רק של כפר הנשיא. נדמה כאילו שהשנה החג הזה מגיע לנו במיוחד.

אז שיהיה לכולם סוף שבוע נעים

ש ב ת ש ל ו ם

רקפת

12.6.91

למה הקידו?

כאן ביתי

פה אמנם לא נולדתי

כאן ביתי.

התחלתי כחלוצה - וגם פחדתי

זה ביתי?

מסביב עצים ופרחים?

כן זה ביתי!!

זוכרים...סילקנו אבנים?

התחלת ביתי;-

צריפים, אוהלים - מקלחת ציבורית

כאן ביתי.

חלוקת מים...חשמל? לא אפשרי,

אבל זה ביתי.

החלום התגשם, ויש מים וחשמל

כאן בביתי

פארק-טניס-בריכה לכל הקהל

פה בביתי

מקום לכל בודד, וכל משפחה

כך זה בביתי.

תשמעו הדור הצעיר: שינויים - אחד - אחד

עוד בביתי

תשתפו אותנו... לא להשאיר אותנו בצד,

כי כאן בביתי....הבית שלך-שלי-של כולנו

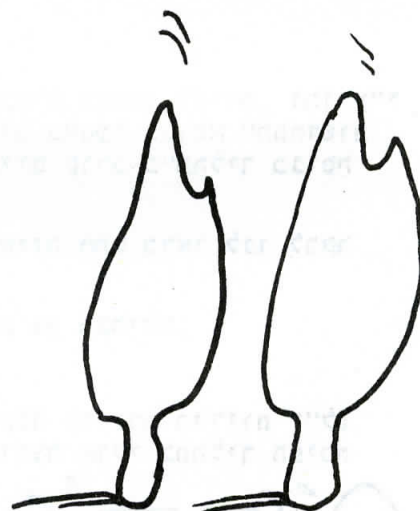
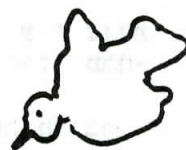
בבקר...רוגע, לשמוע את הציפורים

גם הם בביתי -

שלווה ונעים לשמוע את השירים,

אוהבת את ביתי.

בטע.

אין בודקים את האפשרויות בפרויקט השינוי?

1. ארגון הבדיקה

- א. שוחררתי לעת עתה מעבודתי במפעל על-מנת להקדיש את מלוא זמני לבדיקה שהאספה הטילה עלי, וזאת עד להצגת התוכניות לאספה לדיון והכרעה.
- ב. אנו בתהליך הרכבת צוות היגוי שיגבש את הנושאים שנבדוק לעומקם, את התכנים ואת דרך בדיקתם.
- ג. המועצה הכלכלית תחליט על תחומי הבדיקה שיש לבצע, והיא תקבל לווה עדכני על התקדמות הפרויקט. היא גם תחליט על התקציב הדרוש לבדיקה כולה.
- ד. לאחר הגדרת התחומים שנרצה לבדוק, ולאחר גיבוש כוונות הפתרונות ע"י צוות ההיגוי, נפתח בפעילות ענפה של הסברה בתוך החברה, קבלת היזון חוזר מהחברים, ושיתופם בהצעות לבדיקת נושאים ותכנים.
(הדבר הזה נעשה בסוף 1988 בעת הכרזת מצב החירום הכלכלי, בהצלחה מרובה, הרבה חברים התנדבו ושתפו עצמם בהצעות לשיפורים ולפרויקטים. אחת התוצאות של השתתף הזה הוא קיומו של המלונות).
- ה. משרד הפרויקט נמצא ליד משרד מחלקת החמרון במפעל, והטלפון הוא 948. חברים מוזמנים להציע הצעות ולהעיר הערות, והן תתקבלנה ברצון ובמלוא הרצינות הראויה.

2. הכנת הבדיקות

- א. איחור הבעיות היסודיות.
- ב. איסוף מידע ולימוד, הן ממשקים שכבר התנסו או מתנסים באותן בעיות, והן ע"י ייעוץ מגופים מתמחים. השתתפנו כבר בסמינר שהתקיים באפעל בנושא "התחדשות הקבוץ - חזון שהופך למציאות", ובשבוע הקרוב יתקיים קורס ב"תהליך כניסה לפרויקט עבודה ופרנסה" גם כן באפעל, בו נשתתף.
- ג. קבלנו כבר מושג ריאלי על הקורה במשקים אחרים ובאיזה מהם כדאי לנו לבקר וללמוד.
- ד. פתחנו בבירור האפשרויות התחוקתיות של הפרדת העסק מן הקהילה.
- ה. קיימנו כבר מגעים והתייעצויות עם צמרת התק"ם.
- ו. חידשנו קשרים כדי לטפל במציאת קו ייצור להרכבה קלה (דוגמת הידיות ז"ל) כדי לענות על בעיות של אבטלה סמוייה קיימת, ושתוצר אולי בתהליך הפיכת ענפים למרכזי רווח.

3. הגדרת הנושאים לבדיקה

האספה הגדירה את הנושא שיש לבדוק, כמסלול ברור:

1. הפרדת עסקים מקהילה.
2. הקמת מרכזי רווח.
3. יצירת קשר בין עבודה לפרנסה.

אין בהגדרה הזאת בעיה מיוחדת, אך תוך השבוע שהקדשתי לפרויקט עד כה, כבר התעוררה אצלי השאלה: מה עם הארגון שלנו?
מה עם שינוי הקצאת הצדיקה?
מה עם הניהול של הדמוקרטיה?
מה עם הסרת החומות שהקמנו סביבנו ומונעים פתיחת מסגרותנו?

האם אין צורך לטפל גם בכל אלה, ואיך נטפל בהם? החברה חייבת לתת את דעתה לכך, ומרטב שעה אחת קודם.

50 שנה לייסוד הפלמ"ח

(תערוכת-דולרים)

כותרת זו בעצם מטעה, כי מאמר זה עוסק במרסד הפיננסי שמימן את הפלמ"ח-פלוגת המחץ של כח המגן העברי בתקופת המנדט.

עד לשנת 1938 בא כל המימון מה"רעד הלאומי", וזה הספיק לצרכים - אמנם עם הקמת הפו"ש - פלוגת השדה - ע"י יצחק לנדסברג (שדה), בעזרתו של וינגייט, נוצר מצב שהיו לראשונה מגוייסים באופן מלא, וצרכי המימון גדלו לעין שעור לעומת התקופה הקודמת.

הוחלט לערוך מגבית לאומי ביישוב ובחרו בשם "כופר הישוב" לצורך זה, כי התרומות היו כעין כופר נפש-פדיון - לאלו שלא עסקו במישרין בהגנת היישוב. הקריאה יצאה לתרומת כספים, חפצי ערך ותכשיטים, ומקום האיסוף היה ברמת-גן, בקומה עליונה של בית בפינת הרחובות ארלוזורוב וביאליק. אגב, עד עצם היום הזה נקרא צומת זה בשם "כופר היישוב", ובטוחני שרוב תושבי רמת-גן לא יודעים למה.

בהמשך המגבית בא גם מיסורי, שהיה לכאורה וולנטרי, אבל למעשה מי היה מעיז לסרב כשהתבקש לתרום? - המיסורי היה על כל שטח החיים בישוב והתבצע בשתי צורות: הראשון היה דרך תשלום נוסף, בעזרת כרטיסים, כמו כרטיסי אוטובוס, שהיו בידי מוכרי הנפט, הקרח, העתונים, נהגי האוטובוסים ומלצרי בתי הקפה ומסעדות. ערך ה"כרטיס" נע בין $1/2$ ל-2 א"י - ערך די גבוה, כי הוא היווה מס של בערך 5% ממחיר המצר המבוקש - מעט מאד כרטיסים כאלו שרדו מתקופה זו, כי הודפסה עליהם ההוראה: יש לתלוש את הכרטיס מהפנקס לפני עיני הקונה, וזה צריך לקרוע אותו(כדי למנוע שימוש חוזר).

השיטה השניה היתה בהדבקת "תווית" על חשבונות ומסמכים - אסור היה לקרוא להם "בולים", כי זה היה פוגע בזכריות ממשלת ה"מנדט", ולכן השתמשו בשמות שונים כמו תו, היטל, תרומה, הפרשה וכו'. לגובה ערך התווית היה קשר עם הפעולה שנעשתה, וזה התבטא באחוז פרומיל מסויים שלה. היו שתי סדרות כלליות עם תמונות "חומה ומגדל" ו"מצדה", אחר כך הופיעו תר הבנקים (להמחאה ושטרות), תו בביטוח (לחוזת בטוח חיים ורכוש), לעידוד תוצרת הארץ, תו השוקולד (על כל טבלה), היטל בתי-סלון ופנסיונים, היטל נסיעות בים(טרם טסו באורינונים), הפרשה מיבוא חקלאי, תרומת הרדיו (שהודבק על המקלט, כל שנה), היטל על תוצרת חקלאית (שהודבק על ארגזי התוצרת), וכו' וכו'.

הכספים שנאספו שמשו לקניית נשק והחזקת כח המגן, והתחלקו לפי מפתח מסויים בין כל הארגונים, שהסברה שהקמת "קרן תל-חי" נבעה מתחושת חברי האצ"ל שהם קרפחו בחלוקת הכספים, אבל אין לי הוכחות לכך.

פרט מעניין נוסף הוא, שבעת שממשלת המנדט הביאה חמאה מחו"ל, היו החברות האורזות מדפיסות תווית "כופר הישוב" על נייר האריזה (פרזטים אלו הם נדירים ביותר).

המשך בעמ' 7...

כשהגעתי ארצה בשנת 1946, הייתי מקבל בתל אביב, בעת כניסתי לקולנוע, כרטיס שמאחריר היר מרדבקים 3 בוליים : בול הכנסה של המנדט, בול מס שעשועים של העירייה ובול "כופר הישוב" ושלששתם בוטלר על ידי חותמת התאריכרן של הקולנוע.

השמוש בבולי כופר הישוב הרפסקר עם הכרזת המדינה, שאז עבר המימכר של כרחות הבטחון בארץ (כ.ב.א) לידי הממשלה הזמנית שהוקמה.

התערוכה הצנועה בחלון הספרייה מראה לקט מסוגי בולי כופר הישוב מתוך האוסף שלי. כדאי לציין שבכולם מודפס השם בחסר "כפר הישוב", עם אר בלי ניקוד, מוצג גם "כרטיס" שהצלחתי למצוא.

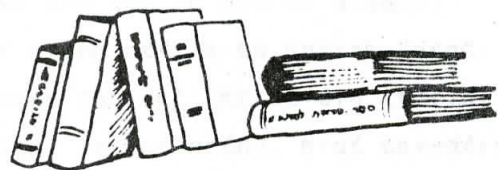
יצחק עדר

מהספרייה

- א. עם גמר שנת הלימודים, הסטודנטים מתבקשים להחזיר לספרייה את ספרי העיון אשר אינם נחוצים להם יותר.
- ב. על מנת למנוע אי-נעימויות, חברים ונוער מתבקשים להחזיר את הספרים לספרייה תוך פרק זמן סביר. יש אחרים שממתינים לקרוא אותם.
- ג. בני-המצווה מוזמנים לנצל את הספרייה, בזכות עצמם.
- ד. מבקשים, עד כמה שאפשר, לבקר בספרייה בשעות הערב.

להתראות בספרייה.

מאיר.

פטירות

ח' באב תשכ"ח (1968) מר יוסף וולפין
ח' באב תשמ"ז (1987) גב' ג'יין אנגלברג

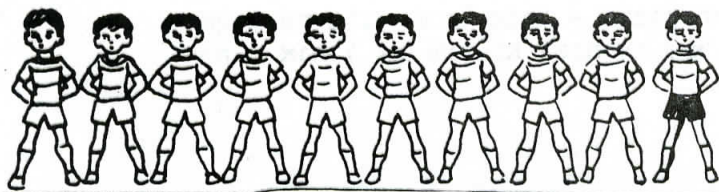
נר זכרון

מילים של התרגשות-

פרשת השבוע שקראו בני המצוה בשבת שעברה כללה את מפקד האוכלוסין של בני ישראל בהיותם במדבר (אגב, רשימה יבשה וכמעט משעממת זאת, כוללת גם את הקטע החשוב על בנות צלפחד, שקראו תגר על החוקים השובניסטיים גבריים של התקופה - ונצחו במאבק).

כשאני באה לכתוב מילים של תודה למחרת בר המצווה, אני מרגישה שהדבר הנכון ביותר אולי לעשותו, הוא להעלות על הכתב את כל מפקד האוכלוסין של כפר הנשיא, ולהודות לכל אחד ואחד באופן אישי, שכן - רשימת האופים והאופות, סוחבי הכסאות, השולחנות והמזון, המבשלים, המתכננים, אלה ששברו את ראשם בפרטים הקטנים והגדולים, הכותבים, המכיימים, התאורנים והסאונדים, ועוד ועוד ועוד, שעבדו וטרחו, רשימתם כמעט זהה לרשימת הטלפונים של כפר הנשיא. ואם אכתוב את כל התודות כאן בפרוטרוט יאזל הנייר אצל וילי (אגב, את תודתי לדפוס כבר הזכרתי?).

אז מיכוון ש"נבצר ממני" (ביטוי שלמדתי השבוע במפלגת העבודה) להודות לכולם, אני מעלה כאן על הכתב רק מילים של התרגשות.

מרגשת אותי הרציפות וההמשכיות שלנו: השנה הייתי גם בקבוצת בר-מצווה יחד עם 4 הורים, תלמידי לשעבר, שאת המשימות והטכס שלהם עברתי אתם רק אתמול.

ואם בנושא המשכיות - התרגשתי מאוד מכך שאת הק-ריאה בתורה למדו בנותי אצל רפי פרנק - דור שלישי למלמדי הקריאה בתורה.

והתרגשנו עם כל ילדינו כשהבנות קבלו במתנה ספרים מעשי ידיה של ריני, וכל אחד ספר על הספל שהוא קבל ממנה. אצלנו במשפחה מדובר כבר על מסורת של 15 שנה.

התרגשתי מתחושת השותפות שעוררה אצלי חגיגת בר המצווה. אין זה סוד שאנחנו רצינו שקבלת הפנים והארוחה יתקיימו שוב במשותף, ולא באופן פרטי לכל משפחה. אבל גם כך, כפי שקיימנו את החגיגה - היה כאן מאמץ משותף של כל החברה, ובעיקר של הורי כתי ח', שכל אחד מהם שלקח על עצמו, השתלב במערך ארגוני מתואם ומשולב שפעל כמו שיעון שוויצרי (שעבר מן העולם ביום שבני המצווה התחילו לקבל שקי שינה במקום שעונים).

ולבסוף - מלה של התרגשות על בני המצווה עצמם. כבר בטכס העלייה לתורה חשתי את המיוחד שבקבוצה זו. הם ישבו כולם בשורה הראשונה, כל אחד נרגש ואולי גם חושש לקראת הסולו שלו. וכל אחד שסיים את הופעתו - היתה לו התרגשות הפורקן של לאחר הכל ולמרות זאת - על אף ההתרגשות האישית של כל אחד מהם, הם כבדו את חבריהם, בישיבה שקטה במקומם, ובכך תמכו האחד בשני והפגינו אחדות, שותפות ובגרות. התחושה הזאת, חזרה גם בטכס בערב, וקבלה חיזוק מכל האנשים שעבדו עם הקבוצה לקראת בר-המצווה, אז כל הכבוד לקבוצה (חרוב צעירים) וכל הכבוד לבוגרים שבנ-עורון, שעזרו להם על הבמה ומאחורי הקלעים. וכל הכבוד למחנכת שלהם - תמר קולינס שטפחה אצלם רוח זאת של שתוף ועזרה הדדית.

כמה מילים של התרגשות - בעקבות סוף שבוע מדגש, ולקראת חגו של הקבוץ
החל השבוע. קבוץ שיש בו רציפות, שתוף ויש בו חינוך כזה, יתגבר גם כימי
החולין שיבואו, (ויצליח אפילו למצוא מחנכת חדשה לנעורון!!!)

תמר וולפין.

החבר'ה כותבים:

עכשיו יש לנו יום מיוחד וקצת עצוב.
אנחנו מסיימים את הלימודים ועוזבים את הקיבוץ. במשך ארבעה וחצי חודשים
אנחנו התרגלנו זה לזה. נרגיש את המחסור של הכיית הראשון שלנו בארץ.
עכשיו הזמן של פרידה ואנחנו רוצים להודות לקיבוץ על הטיפול שהירגשנו במשך
התקופה, שלא היו לנו בעיות עם מגורים, אוכל.
אתם ניסיתם להבין אותנו, הקלתם הקשים של ימינו הראשונים. ובעיקר אנחנו
מודים לכם על שבעוד זמן כל כך קצר כלנו מדברים עברית, זאת אומרת שלא
נימצאנו כאן לריק. בגלל מאמץ של המטפלות והמורות למדנו את המיוחד של
החיים החדשים ושל השפה החדשה.
בגלל כל זה עכשיו אנחנו מרגישים חזקים יותר ויודעי - דבר. כל הדברים
כאלה, שקיבלנו מכם, חברי - הקבוץ היקרים. אנחנו רוצים להגיד לכם תודה
רבה. אנחנו אף פעם לא נשכח את כפר הנשיא.

בסיום

האולפן

אולפן 1991.

דייב מדווח -

אחרי איזכורים תכופים לוועד ההצעות הופיע
סוף סוף "הדף הוורוד" עם ההצעה, המוסכמת
זה מזמן, לתפקיד סדרן העבודה.

ההצעה של ר' ההצעות היא שתמר קולינס תיכנס
לסדרן העבודה, והצעה זו תובא לאישור
האסיפה.

בשלב זה תמר לא תוכל להיכנס לתפקיד עד
לסיום הקייטנות.

לתקופת הביניים רפי פ. מכניס את שושי ק. אל רזי
סידור העבודה.

בהצלחה

דייב ד.

הערות

כותבי התנ"ך

מי שלא דתי קיצוני, בעצם יודע, שאת התנ"ך, כתבו אנשים בשר ודם ולא אלהים עצמו, חוקי התנ"ך, מראים הרכה מאד על כותביהם. יוצריהם. אם נסתכל על החוקים נראה, שהם נכתבו בהשראה בראשית של שמאלנות וסוציאליזם, שהוא במיטבו ואף עולה על הסוציאליזם של ימינו.

רואים שהכותבים, הם מעורים בחיי העם ויודעים ומכירים את הלכי החיים והמהות. אינם מסתגרים בדלת אמותם, כמו החרדים דהיום ולא מנחיתים חוקים ופקודות לפי ניוון מוחין, כמו שראשי הדתים מנוונים כיום.

הם יודעים הלכי מעשה בחיות ובטיפולם ומצד שני מתעמקים בחדות בקוצם של שינויים בסוגי בני האדם, כגון אלמנות וגרים ולכל סיווג של אנשים הם מונים הלכי התנהגות המיועדים להם והמתאימים להם.

אולם מצד שני, יש להם את האכזריות כלפי בני האדם, המראה על היחס לאנשים באותה תקופה עתיקה. כמו שהם רחמנים על אלמנות וגרים וחיות, הם אכזריים באותה מידה בכיוון ההפוך, על פשע קטן ביותר, נקבעת כריתת איברים מהגוף ואף נידוי. מידת הזלזול בחיי אדם - כמוה כמידת הרחמנות.

אפשר להגיד, שהם מה שנקרא מחוננים/גאונים דהיום.

אם נתעמק בחוקים, נראה דקות והבחנה בין פרטים ופרטיהם, כל פרט וחלק של החיים, נדון ובא לידי ביטוי בחוק המיועד לו.

נראה גם ידע רב במחזוריות החיים, זה ידע אגרונומי מדהים, לדעת שכל שבע שנים צריך לתת לאדמה לנוח. ידע במחזור הדשנים באדמה והתמצאות כימית, שרק כיום יש כלים כדי למדוד אותם.

יש גם ידע רב, בהתמצאות, בעיפות החומריות והגופנית והנפשית של האדם. מאות רבות לאחר תקופת התנ"ך, לא היה ידוע על הצורך בנתינת חופש לאדם, כדי שיוכל לנוח לאגור כוחות. אז, הם ידעו, ששבעה ימים הם המקסימום, שאדם יכול לעבוד ואז הוא צריך יום אחד מנוחה, יש לשער שאמירה על מנוחה, לא היתה מובנת לעם באותם ימים, לכן הם כיסו עובדה זו בסיפור שאלוהים ברא את העולם בשישה ימים וביום השביעי נח.

הכותבים גם מאד אמנותיים ויש להם ידע באמנות, ובנגרות ובבניה. זו מלאכה גאונית, להכתיב לעם שלם, איך לבנות בית מקדש ולרדת לפרטי פרטים עד האחרון שבהם. ידע שידוע רק בטכנולוגיה המתקדמת של היום. האם ידע זה הם למדו מהמצרים?

כן יש להם ידע בפסיכולוגיה, רק כיום ידוע מה זה מנטליות של עבדים ומה המוכנים של זה. (תורת הפסיכולוגיה המודרנית, קיימת רק 100 שנה), זו פסיכולוגיה שלמה, להבין, שכדי שעם יוכל להתגבש כעם ולחיות חיים משלו, יש לקבור את הדור עם מנטליות העבדים ולחכות שיגדל דור חדש, חרפשי, שיוכל לקיים מולדת משלו. (בעצם, הסיפור על התענות המצרים לעם ישראל, דבר שהביא ליציאת מצריים, הינו ספור על שואה קדומה של מלח-

מת העולם השנייה, היא השנאה השנייה בתולדות עם ישראל. מסנג השנאה שתפקידה להשמיד את עם ישראל).

אם מתעמקים, אפשר לגלות ידע בוסף, בתחומים שונים, דבר האומר, שלעם ישראל, בתקופה העתיקה, היו מנהיגים משכמים ומעלה.

העלאת קורבן

כתוב בתנ"ך, שצריך להעלות עולה לאלוהים, כדי לעבוד אותו. בין השורות גם אפשר לראות, שהעלאת קורבן, באה כדי לספק אוכל לכוהנים וללוויים בבית המקדש, שאין להם אפשרות אחרת, לייצר אוכל בשביל עצמם. מצד שני, אפשר לראות את העלאת הקרבן, כחלק פגאני שנשאר בעם היהודי, לאחר שנים רבות של שהיה בין עמים זרים. מעלים קרבן לאליל. לאלהים שבשמיים ולפי הדת היהודית, הוא אחד בלבד, מתפללים בדיבור, שזה סגידה והערצה והאלהה של ערך האלהות בדרגה גבוהה פי כמה מהסגידה שבהעלאת קרבנות. ה"אתה בחרתנו" מתבטא בהאנשת האלהות הרוח-נית ובהבאת האדם, ע"י תפילה לידי התמזגות עם אלהים. לא כן, העלאת הקרבן, זה ארצי, גשמי וסיפוק יצרים, (עובדה שעבודת הבעל, נעשתה ע"י זנות). "פדיון הבן" זו מצווה שעידנו בה את החלק הפגאני, של העלאת הבנים הבכורים של האדומים, כקרבן לאליל שלהם. (דרך אגב, אין הבדל בין טבילה במקווה לבין ההטבלה הנוצרית).

כיום לאחר שהעם היהודי התגבש והתחסן, במשך כאלפיים שנה, והתעדן מבחינת היחס לאלוהים והיחס הפגאני נעלם, החרדים של היום, שמשתחצים בזה, שהם שליחי ה', הם הם הדבקים בצד הפגאני של מדת, ע"י חיפוש אחר הפרה האדומה.

אילנה רוז.

תודה

לכל החברים שנטלו חלק בארגון בר המצווה ותרמו להצלחת הארוע - אנו רוצים לומר - תודה גדולה מקרב לב. לפעמים באמת נדמה שארבע האותיות אינן מספיקות על מנת לשקף את עומק ההרגשה... בפרט כאשר הדלת חוזרת ונפתחת ומישהו עם חיוך ועוגה ניצב בפתח ובפיו ברכות ואיחולים... הלב מתרחב ורוגש. ולאחר מכן, טקס העליה לתורה, הארגון המופת של הארוחה על סידורי הובלת המזון והציוד לכל משפחה חוגגת, שפע האוכל והמשקאות, ויותר מאוחר - ההצגה בה חזינו איך צאצאינו נכנסים לנעלי הבית שלנו ומה ואיך מעסיק אותם כנערים - היה מקסים ושוב תודה לכל מי שכתב, ערך, בייס, האיר, הלכיש, בנה ודאג לעוגה ושתייה בכל ערב בו נאספו הנערים לערוך חזרות.

לא כאן המקום להודות שמית מחשש שכודאי אשכח מישהו ולא רוצה לפגוע - אבל ברור שהארוע כולו לא היה מצליח להתרומם ללא עבודתה המסורה והדאגה הבלתי נלאית של תמר קולינס לכל פרט ולכל פריט במהלך ההכנות. לקראת בר המצווה, ועל כך, תמר, תודה מיוחדת אנו חבים לך.

בשם הורי כיתה ז'

דליה ווגנר.

פִּיֶּנֶת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: שומר הבארים
ROAD HOUSE
משחק: פטריק סוויזי, בן גאזרה.

פטריק סוויזי צמח על מרקענו בסידרת הטלוויזיה 'הצפון נגד הדרום'.
שם למדנו לאהוב את מכטו הרך ועיניו הדומעות מרגשנות בלתי נפסקת.
אלא שמאז הוא גדל ושריריו השתרגו והפעם הוא מגלם את דמותו של
בוגר אוברסייטת ניו-יורק בפילוסופיה, שמוצא את פרנסתו בהפעלת
אלימות מבוקרת על קהל המבקרים בבאר שעליו הוא מופקד. החיים
חולפים להם כך בניפוץ ברכיים, בבעיטות קראטה, ובפגיעות מגוונות
באיברים פנימיים, כולל תלישת קנה הנשימה. עד שהוא פוגש בבלונדינית
שמשכנעת אותו להציל את עיירתה מהאיש הרע והסדיסט ששולט במקום.
למי שאוהב את הז'אנר הזה מצפה סרט אלים למדי גדוש סקס ורוקנ'רול.

ו. (וסקו דה גמה) סרטים.

לכל בית כפר הנשיא
אנו רוצים לנצל הזדמנות זו - להודות
לכל אלה שסוכבו אותנו בחום, אהבה,
אכפתיות ומתנות - לרגל הולדת בננו עומרי .

קרו ויובל ג'קסון.

29/6

כפר בלום

שלום אנגה!

אין לי כשרון לכתוב, אבל רציתי שתדעו שהמכתב
ששלחו מכפר בלום, בקשר למפעל שלכם בירדן לא משקף
את הדעה של כל החברים פה.

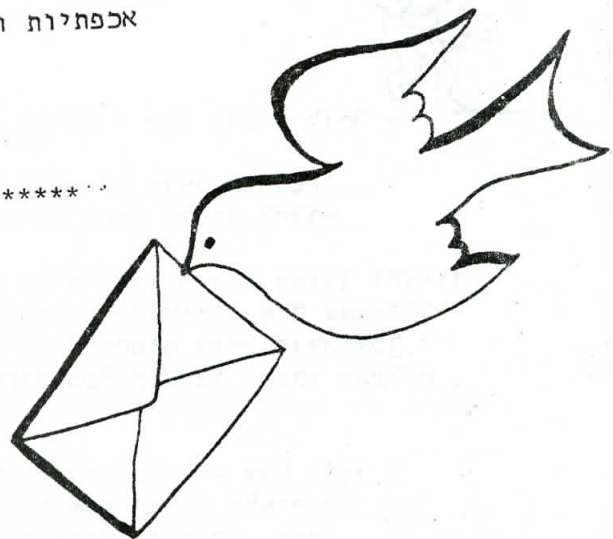
אני ועוד חברים תומכים בכם וממש כואב לקרוא את כל
התעמולה שמפרסם "יפה הנפש" מהגנת הטבע.

הצדק והחוק איתכם וגם אני!

בידידות!

צביה זאבי (Hetty)

כפר בלום.

לפני כשלושה שבועות פרסמתי שאלה של חבר בדברי הכפר והנה התשובה:

השאלה: האם התורנים בבריכה הם גם מצילים?

התשובה - דודו ענה:

ב - 14.7 לאה נכנסת כמצילה בבריכה. הסדור ימשיך כמו לפני שנה תורנות אחר הצהריים.

התורנים עברו השתלמות עזרה ראשונה. במועצה אמרו שאפשר להפעיל את הבריכה עם מישהוא שאנחנו סומכים עליו והוא איננו חייב להיות מציל מוסמך.

סדור כזה כבר קיים הרבה שנים במסירות שבת.

דודיק מוסיף שיש מספר מצילים עם תעודות שלא מוכנים לצאת להשתלמות. בקשר לאחזקת המקום וכו', הרולד מסביר שכל יום הוא הולך לבריכה ובודק ושומר על הצידוד.

כל ערב הוא הולך לטפל במים.

הוא מתנצל על נקיון הסביבה שיכול היה להיות יותר טוב, אך לא היה מציל אחד קבוע.

השבוע, יום א' 7.7 פיל ג' התחיל לעבוד בתור מציל ויעבוד שם שבועיים. לאה תהיה המצילה החל מ - 21.7, כך שמעכשיו יש לנו מציל קבוע (לפי נסיון עם שניהם בעבר, הכל יהיה בסדר).

NEWS OF THE WEEK

- * One week-end of festivities has passed, and here we are with another batch of l'chaims, and festive meals. That's village life for you....
- * Can it really be 43 years ago since we put up our first tents, surrounded by a barbed wire fence, while the Syrians watched from about a kilometre away? I was there, and I must tell you that it seems unreal even to me....
- * Have you noticed groups of children in coloured sweat-shirts roaming around the kibbutz? They are part of a summer-camp we are hosting (we get paid for each child taking part). Tamar Collins is responsible for the general running of the project.
- * In another few weeks' time we shall be hosting the Alyn (disabled) children - they, of course, do not have to pay for their stay.
- * Dinah (Blanche's daughter) has arrived with her little family for a two months' stay. Welcome home.
- * Michal Eder's parents and sisters are also visiting from Switzerland.
- * Yoram Masser has gone off for a year's leave of absence. Look after yourself...
- * Yitzchack Eder has arranged one of his interesting stamp exhibitions - including first editions of Israeli and Mandate stamps. You may see it in the window next to the library.
- * Of course all the families concerned enjoyed the Bar-Mitzvah last week-end, but Tamar Wolffin had a special thrill when she realised that she had prepared some of the children's parents for their bar-mitzvah "in the old days". Yes, we are none of us getting any younger....
- * A new block of flats is being planned, and it is hoped that we shall get the necessary permits to start work soon. It will be situated next to Blanche's house. That should partly alleviate the housing shortage. In the meantime the caravans are still waiting to get their mod.cons.

Have a nice week-end,

SHABBAT SHALOM

INGE

8 Av - Mr, Yoseph Wolfin

Mrs. Jane Englesberg

נר זכרון

H A P P Y B I R T H D A Y

14.7.91. Rivah Ben-Nathan

Raymond Guter

Harold Wallach

15.7. Inge Segal

Moshe Gershman

16.7. Ruthie Marks

Ziv Noy

17.7. Tsillah Maser

18.7. Julia Nitzan

Iris Ben-Chaim

Marion Gershman

20.7. Ossie Edelstein

Sahar Ben-Chaim

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

14.7. Dalyah & Roy Bouskila

16.7. Yael & Eddie Nemenov

19.7. Jeannette Geneslav

A DAUGHTER WAS BORN

M A Z A L T O V to -
the parents: Amalia & Mickey
the grandparents:

Selmah, Marion & Les

AND ALL THE FAMILY

F I L M O F T H E W E E K - R O A D H O U S E

with Patrick Swissy, Ben Gesarrah.

The film is set (mainly) in a New York bar, and how the barmen deal with the various types that frequent the place. If you have a yen for violence - this film is for you!

But most of the week-end is taken up with the kibbutz's 43rd birthday.

We start off with a festive meal and a show in the evening "brunch" on Shabbat, games at the pool, etc. Look on your notice-board for last minute changes.

יום שישי 12.7.91

חג המשק

הדלקת נרות

"ויכולו השמים..."

החמה מראש האילנות

ברכת חברים

שורו הביטו וראו

קטעי קריאה

שיר העמק

שורו הביטו וראו

מלים ולחן: זלמן חן

שורו הביטו וראו
מה גדול היום הזה!
אש יוקדת בחזה
והמחרשה, שוב פולחת בשדה
והמחרשה, שורו המחרשה
שוב פולחת תלם בשדה.

יד, מכוש, טוריה וקלשון
התלכדו בשערה
ונדלקה שוב, שוב את האדמה
בלהבה יבקה.

עורו העפילו, עלו
מה מורא ומה רעב?
לא נחת ולא ניעף
עד שחובו שוב דבש מן הסלע וחלב.
עד שחובו חובו, עד שחובו שוב
דבש מן הסלע וחלב.

יד

שיר העמק

מלים: נתן אלתרמן
לחן: דניאל סמבורסקי

באה מנוחה ליגע
ומרגוע לעמל.
לילה חור משתרע
על שדות עמק יזרעאל.
טל מלמטה ולבנה מעל,
מבית-אלפא עד נהלל.

מה, מה לילה מליל?
דממה ביזרעאל.
נומה עמק, ארץ תפארת
אנו לך משמרת.

ים הדגן מתנועע,
שיר העדר מצלצל
זוהי ארצי ושדותיה,
זהו עמק יזרעאל.
תברך ארצי ותתהלל
מבית-אלפא עד נהלל.

מה, מה...

אפל בהר הגלבוע,
סוס דוהר מצל אל צל.
קול זעקה עף גבה,
משדות עמק יזרעאל.
מי ירה ומי זה שם נפל
בין בית-אלפא ונהלל!

מה, מה...